

چی؟ چه طور؟

یک جای گرم و نرم

پارسا نوروزی

کم کم داریم به طولانی ترین شب سال نزدیک می شویم. شب یلدا شما را یاد چه چیزهایی می اندازد؟ هندوانه؟ انار؟ لیو؟ نه، من را به یاد کرسی بزرگ و لحاف رنگارنگ و گرم و نرم مادر بزرگ های قدیمی می اندازد. کرسی یا یک میز چوبی بزرگ که رویش یک سینی پر از خوراکی های خوش مزه است و زیرش پراز گرما!

بچه ها، تا به حال فکر کرده اید کرسی چطور ساخته شده است؟ قدیم ندیدیم ها در زمستان ها، مردمی که نه زیاد فقیر بودند و نه زیاد ثروتمند، برای گرم کردن خودشان به چیزی نیاز داشتند! آتش کشف شده بود، اما نمی شد برای هر کاری یک آتش روشن کرد، مثل پختن غذا، گرم کردن آب یا گرم کردن خانه. می دانید آن موقع چقدر زغال و چوب گران بود؟!

اینکه کرسی با دست چه کسی و چه موقع ساخته شده است را هیچ کس نمی داند، آن زمان ها به علت کمبود چوب و گران بودن آن، میزی بزرگ در وسط خانه گذاشته می شد، روی آن با چند لحاف ضخیم پوشانده می شد و زیرش منقل و زغال قرار می گرفت [احتمالاً کرسی مادر بزرگ شما هیتر برقی دارد]. سپس دور تا دور کرسی با پشتی و متکا تکمیل می شد.

آن وقت ها آن قدر هوا سرد بوده و گرما برای

انسان حیاتی بوده است که کرسی ها

معمولاً در اتاق های کوچکی که

پنجره ای نداشت، نصب

می شد. همچنین با این

کار، تکیه زدن به دیوار

برای اعضای خانه

راحت تر می شد.

